

[Jørgen Jørgensen.]

værnet skal indpasses i og tilpasses til. Det er urimeligt at gennemføre denne enkelte Del af den samlede Forsvarsordning, før man endnu er klar over, hvordan man vil bygge den samlede Ordning op. Mit Parti maa derfor gaa imod det foreliggende Lovforslag, saa meget mere som vi principielt er uenige i den Form for et lokalt Forsvar, der har ligget til Grund for Forslaget. Den foreslaaede Rekrutering og Uddannelse synes at bygge paa en Tankegang, som ikke er i Overensstemmelse med de Synspunkter, vi maa anlægge med Hensyn til en dansk Militærordning. Fra vor Side vil Forslag om den kommende Forsvarsordning blive fremsat i Forsvarskommissionen under den samlede Behandling af den nye Militærordning. Det er vor Opfattelse, at den Ordning, Flertallet her møder med, ikke vil blive tilfredsstillende for nogen, og at man derfor før eller senere vil nødes til en Ændring af denne Ordning, der præges saa stærkt af at være et Hastværksarbejde. Den Dag, den samlede Forsvarsordning skal drøftes, vil man formentlig se, at man er nødt til at ændre i den Hastværksordning, som nu gennemføres.

Det ærede Medlem Hr. Poul Hansen (Kalundborg) fremsatte nogle Bemærkninger vendt imod „Skive Folkeblad“. Jeg har ikke set de paagældende Artikler og kan derfor ikke sige noget om dem. Men naar det har været kritiseret, at Uddannelsestiden for Hjemmeværnsfolkene efter Lovforslaget her skulde være for kort, maa det formentlig ses i Forbindelse med, at man fra vor Side er af den Opfattelse, at de, der skal deltage i Hjemmeværnet, skal være uddannede Soldater, og naar man har kritiseret den korte Uddannelse, har man tænkt paa de frivillige, der ikke har Uddannelse i Forvejen.

Maa jeg saa i øvrigt sige, at jeg noterer med Tilfredshed, at Udvalget i Samraad med Justitsministeren har faaet en Klarlæggelse af de Beføjelser, som de bestaaende Hjemmeværnsforeninger har under de Øvelser, der affholdes. Jeg ser ogsaa med Tilfredshed, at Justitsministeren har præciseret, at Hjemmeværnsforeningerne naturligvis ikke kan give Ordre, som ikke er forenelige med og ikke har Hjemmel i den almindelige Lovgivning. Jeg tror, det har været nødvendigt, at dette Spørgsmaal blev klaret.

Jeg skal ikke forlænge Diskussionen. Mit Partis principielle Standpunkt er der tidligere gjort Rede for, og ud fra dette Standpunkt maa vi være imod, at denne Ordning gennemføres, og vi vil ved Lovforslagets endelige Behandling stemme imod Forslaget.

Alfred Jensen: Trods den forholdsvis omfattende Betænkning, der melder om fire Møder og om to Samraad, kan det ikke just siges, at dette Lovforslag har faaet nogen særlig grundig Udvalgsbehandling, og der var dog netop Grund til det, da vi her staar over for saa at sige en Nyskabning paa det forsvarsmæssige Omraade. Vi har haft saa at sige en frivillig Hjemmeværnsordning, vi ønsker at gaa over til en lovfæstet Hjemmeværnsordning, hvor vi har Valg mellem det frivillige Princip, som var gældende for Hjemmeværnsforeningerne, og en obligatorisk Ordning. I Sverige har man Frivillighedsprincippet som Grundlag, i Norge har man en blandet Ordning af Frivillighed og obligatorisk Tjenestepligt for Hjemmeværnet. Det var derfor naturligt, om netop dette Forhold havde givet Anledning til en dybtgaaende, grundig Drøftelse.

Det har ingenlunde været Tilfældet. Det fremgaar jo ogsaa af Betænkningen og af de faa Ændringsforslag, der er stillet, at Udvalget saadan set har taget sig Opgaven let. Betragter man Ændringsforslagene, vil man jo se, at de ikke ændrer noget som helst ved Hovedlinierne. Det Par Ændringsforslag, der angaar den civile kommitterede og man kan vel sige det civile Indslag i Hjemmeværnsordningen, er der ikke noget epokegørende i. Det kunde man allerede forudse efter første Behandling her i Tinget, og hvad de andre Ændringer angaar, er de ikke af større Betydning og giver ikke Anledning til særlige Bemærkninger. Dog ønsker jeg at sige et Par enkelte Ting i Anledning af Betænkningen.

Det første skal være til Ændringen under Nr. 3 til § 9, der gaar ud paa at slette Ordet „kun“ — angaaende Udskrivning af Mandskab til Hjemmeværnet. Det er naturligvis en Uhyrlighed, at man taler om „kun“ i Forbindelse med Hjemmeværnet, men jeg ser ikke, at der er sket nogen særlig Ændring ved, at man sletter dette „kun“, for de, der har skrevet Forslaget, har jo sikkert haft deres Mening med det, og jeg formoder, at selv om man sletter Ordet „kun“, saa er der stadig væk en lille Rest af Ringeagten tilbage, og det siger sig selv, at man ikke klarer det ved saadanne Smaaændringer.

Paa samme Maade forholder det sig med Ændringen under Nr. 4 til § 10. Her er der vel sket et Fremskridt derved, at det ikke bliver Amtmanden, der kommer til at bestemme Udvalgenes Udseende — det drejer sig om de Udvalg, der skal afgøre, om frivillige skal kunne komme ind i Hjemmeværnet. Det er absolut en Fordel, at det